

ת"פ 61670/09/20 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 61670-09-20 ישראל נ' פלונית

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשמת: פלונית

בשם המאשימה: עו"ד מאיה אשכנזי, עו"ד ליאל אהרונז' וכו"ד חן נחמני

בשם הנאשמת: עו"ד חיה ציון זכאי

גזר דין - נוסח מצונזר ומותר בפרסום

מפאת צנעת הפרט ובשל נסיבותיה המורכבות והרגישות של הנאשמת, אני אוסר על פרסום שמה או כל פרט מזהה בעניינה, ומשכך ינתן גזר הדין בדלתיים סגורות.

1. בהמשך להסדר טיעון שלא כלל הסכמות באשר לעונש, הורשעה הנאשמת בהתאם להודאתה בכתב אישום מתוקן בעבירת תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). בהתאם להסכמות הצדדים הופנתה לקבלת תסקיר מבחן, אשר נועד לבחון, בין השאר, את בקשתה לביטול הרשעתה. מכתב האישום המתוקן עולה כי כחודש עובר לאירוע הנזכר בו, נפרדו הנאשמת והמתלונן לאחר שהיו בקשר זוגי במשך כשנתיים, אך המשיכו להתגורר באותה הדירה. ביום 2.8.20 בשעות הלילה המאוחרות שבה הנאשמת לדירה בה שהה אותה עת המתלונן, כששניהם תחת השפעת אלכוהול. על רקע ויכוח שנתגלע ביניהם השליכה הנאשמת בקבוק בירה על ראשו של המתלונן, אשר כתוצאה מכך נחתך בראשו בחתך מדמם.

2. תסקירי המבחן שהוגשו מגלים תמונה עצובה. מבלי להרחיב אצין כי מדובר במי שחוותה ככל הנראה פגיעה מינית וטראומות מתמשכות בילדותה, סובלת מתחלואה כפולה, טופלה באשפוז בבריאות הנפש ובמחלקות פנימיות בבתי חולים בשל מצבה הפיזי, סובלת מהתמכרות לאלכוהול, מסוכרת, מצויה במצוקה נפשית, מצוקה בריאותית

ומצוקה כלכלית קשה, עד כי ידה אינה משגת לקבל טיפול רפואי הולם. שירות המבחן ביקש לשלב את הנאשמת בהליך טיפולי אינטנסיבי בתנאי פנימייה, אך הנאשמת עסוקה בהישרדות כלכלית וחוששת (נראה כי במידה לא מבוטלת של צדק) מפני אובדן מקום עבודתה ופרנסתה. בתום דיון מיום 3.1.23 הוזמן תסקיר משלים, אשר נועד לאפשר לשירות המבחן לנסות ולבנות תוכנית טיפולית שתאפשר לנאשמת להמשיך ולהתפרנס, כשניכר כי מדובר במי שמשדלת "להחזיק את ראשה מעל המים". עוד התבקש שירות המבחן, ככל שהדבר מתאפשר, לעמוד בקשר עם גורמי הרווחה כדי ליתן לנאשמת סיוע מקיף. במקביל התבקשו שירותי הרווחה ב----- לתת דעתם למצבה המורכב של הנאשמת ולסייע בידה ככל הניתן.

בתסקיר משלים מיום 17.4.23 חזר התיאור בדבר "מלחמת ההישרדות" בה מצויה הנאשמת, הנאלצת להתמודד עם חובות כבדים שצברה במהלך השנים. שירות המבחן הפנה את הנאשמת למרכזי "יד מכוונת" של המוסד לביטוח לאומי, בתקווה כי תזכה לסיוע במימון זכויותיה. כן פנתה קצינת המבחן לגורמי הרווחה ב-----, בינתיים ללא התקדמות של ממש. הנאשמת מתגוררת כיום ב-----, ממשיכה בעבודתה ב-----, אך עודנה מתקשה לממן טיפולים רפואיים להם היא זקוקה בשל מחלת הסוכרת ממנה היא סובלת. שירות המבחן יצר קשר גם עם המחלקה ל--- בבקשה לסייע לנאשמת לקבל סיוע בשכר דירה. שם נמסר כי הנאשמת ב-----, ואינה זכאית לסיוע. לדברי הנאשמת, מאז שחרורה מהאשפוז האחרון, איננה צורכת כלל אלכוהול. היא סיפרה כי המתלונן מתגורר ב----- (ב)סמוך, וכי מאז שהשניים סיימו את הקשר הזוגי, הם מקיימים קשר חברי ללא קונפליקטים. המתלונן אישר את דבריה, ובאשר לאלכוהול, סיפר כי הפחיתה משמעותית את הצריכה ועושה מאמץ לשפר את מצבה. לדבריו, כלל איננו זוכר את האירוע מושא כתב האישום, ואיננו חושש מן הנאשמת אשר לא נהגה כלפיו באלימות - לא לפני האירוע ולא אחריו. עוד סיפר כי כשהדבר מתאפשר, הוא מסייע לנאשמת מבחינה כלכלית.

בסיפא לתסקיר חזרה קצינת המבחן על הערכתה כי הנאשמת זקוקה למענה מקיף ואינטנסיבי בתחום ההתמכרות, מחשש לנסיגה שעלולה להוביל להתנהגות אלימה. קצינת המבחן המליצה לנאשמת להשתלב במסגרת בעלת אופי פנימייתי, אך הנאשמת חזרה על חששותיה מפני אובדן מקום עבודתה ומקור פרנסתה, וביקשה להשתלב בטיפול בשעות אחר-הצהריים. הואיל ושירות המבחן איננו סבור כי מסגרות בקהילה או שיחות בשירות המבחן עשויות ליתן מענה למכלול צרכיה של הנאשמת, בפרט בתחום האלכוהול, לא באה קצינת המבחן בהמלצה טיפולית-שיקומית.

3. ב"כ המאשימה הגישה את תמונת החבלה (ע/ת1), עמדה על זכותו של המתלונן לשלמות גופו ועל נסיבות ביצוע העבירה - נקיטת אלימות תחת השפעת אלכוהול תוך שימוש בבקבוק זכוכית, באופן שעשוי היה להסב פגיעה חמורה יותר. היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, ועתרה לקבוע מתחם בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה התייחסה לתסקירי המבחן, וביקשה שלא לחרוג לקולה מהמתחם ולגזור את עונשה של הנאשמת בתחתיתו, לשישה חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, מאסר על-תנאי והתחייבות. לנוכח מצבה הכלכלי העגום של הנאשמת ועמדתו של המתלונן, לא ביקשה לחייבה בתשלום פיצויים.

ב"כ הנאשמת עמדה בעיקר על נסיבותיה הקשות והמורכבות של הנאשמת, בת -- ללא הרשעות קודמות, אשר הודתה במיוחס לה, קיבלה אחריות והביעה חרטה כנה על מעשיה. ב"כ הנאשמת, המטפלת מזה שנים רבות בנאשמים בעלי נסיבות חיים קשות, סיפרה כי מדובר באחד המקרים היותר מורכבים מבחינה אנושית בהם טיפלה עד כה. היא

מלווה את הנאשמת ונמצאת לצדה מזה כשנתיים ומחצה, וניכר כי חרף קשייה וקורותיה העגומים, "מדובר במי ששרדה ושורדת ועובדת קשה, ועל זה אני מאוד גאה בה, ואני אומרת לה כל הזמן, על הדרך שבה היא עושה...". ב"כ הנאשמת הפנתה למכתבה של מנהלת שירות הלקוחות ב----- (ענ/1), אשר הביעה הערכה רבה למקצועיותה של הנאשמת, אדיבותה, סבלנותה, יכולת הלמידה שלה, ותרומתה הרבה גם מעבר לתפקידה. ב"כ הנאשמת הדגישה כי המעסיקה מודעת למצבה של הנאשמת ולכתב האישום בעניינה, ומאפשרת לה לצאת לדיונים, לטיפולים ולמפגשים בשירותי הרווחה. ב"כ הנאשמת עמדה על נסיבות האירוע, בודד וספונטאני, מבלי שנלוו לו פעולות נוספות או איומים. כן הפנתה לעמדתו של נפגע העבירה. היא ביקשה לשקול את נסיבותיה הייחודיות של הנאשמת בקביעת מתחם העונש, ועתרה לקבוע מתחם בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ולגזור את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם.

הנאשמת (בבכי) הביעה צער וחרטה, סיפרה על מאמציה לקבל עזרה מגורמי הרווחה, ועל שיחותיה עם קצינת המבחן ובאת כוחה.

דין

4. אומר כבר בפתח דבריי, כי במחלוקת שנפלה בין הצדדים, דעתי כדעתה של ב"כ הנאשמת. אנמק בקצרה. מעשה העבירה שביצעה הנאשמת - חמור הוא. על רקע ויכוח בין בני זוג, כששניהם תחת השפעת אלכוהול, נטלה הנאשמת בקבוק זכוכית והשליכה לעבר ראשו של בן זוגה, באופן שהסב לו חבלה בדמות חתך מדמם בקרקפת. במצב דברים רגיל, עבירה מסוג זה מצדיקה קביעת מתחם עונש שתחתיתו, למצער, במספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. ברם, לעתים נסיבות אישיות חריגות של נאשם יש בהן להשפיע לא רק על גזירת העונש בתוך המתחם, אלא אף על קביעת המתחם עצמו. ראו סעיף 40(ט5-9) לחוק העונשין. כן ראו ת"פ (נתניה) 18481-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני (25.1.23, לא פורסם); ת"פ (נתניה) 3430-09-19 מדינת ישראל נ' כליפה (18.1.23).

כעולה מתסקירי המבחן, קורותיה של הנאשמת קשים ומורכבים. השילוב בין טראומות מתמשכות שחוותה ככל הנראה בילדותה; תחלואה כפולה ממנה היא סובלת שהביאה לאשפוז במחלקה לבריאות הנפש; התמכרות לאלכוהול; מצבה הפיזי הירוד בגינו נאלצה להתאשפז מספר פעמים, מחלת הסוכרת ממנה היא סובלת; מצוקתה הכלכלית הקשה - המונעת ממנה אפשרות לרכוש תרופות להן היא זקוקה - אלו מצדיקים התחשבות גם בקביעת מתחם העונש. נתונים אלו, בהצטרף לכך שמדובר באירוע רגעי, לא מתוכנן, לא מתמשך, שהחבלה שנגרמה בעטיו איננה ברף גבוה (מבלי להתעלם חלילה מפוטנציאל הנזק המשמעותי), מצדיקים קביעת מתחם עונש שתחתיתו במאסר צופה פני עתיד, וחלקו העליון בשמונה חודשי מאסר בפועל.

5. הנאשמת בת --, ללא הרשעות קודמות, הודתה במיוחס לה בשלב מוקדם של ההליך. היא קיבלה אחריות על מעשיה גם בפני שירות המבחן, והייתה נכונה להשתלב בהליך טיפולי, ובלבד שלא תיאלץ לעזוב את מקום עבודה. בנסיבותיה של הנאשמת, אובדן מקור פרנסתה עלול להיות הרה אסון. משכך, ומבלי להתעלם מצרכיה הטיפוליים, ראיתי להפנותה לתסקיר משלים, בתקווה כי יעלה בידי שירות המבחן להתאים עבורה מסגרת טיפולית גמישה שתאפשר

לה להמשיך לעבוד. כזו לא נמצאה. אכן, מוטב היה אילו השתלבה הנאשמת בהליך שיקומי, אך היעדרו של הליך כזה, אין בו כדי לבטל ולאין את ההתחשבות שהנאשמת כה ראויה לה. ניכר כי מדובר במי שנאבקה בכל כוחותיה על מנת לשרוד את מרוץ החיים. היא נאחזת בציפורניה במקום עבודתה, ועושה כל שביכולתה כדי לקיים אורח חיים חיובי. ממשכורתה הדלה היא שוכרת ---, ומצליחה להימנע מחיים ברחוב. היא קיימה קשר זוגי עם המתלונן, וגם לאחר שמערכת היחסים ביניהם הסתיימה, השניים המתגוררים בסמוך זה לזה ושומרים על קשר קרוב. המתלונן סיפר בהגינותו כי כלל איננו זוכר את האירוע, וממילא אין בלבו על הנאשמת, עמה הוא מצוי ביחסים טובים. לדבריו, מעולם לא נהגה כלפיו ב אלימות - לא לפני האירוע מושא כתב האישום ולא אחריו.

באת כוחה של הנאשמת, המדריכה אותה ומלווה אותה משך למעלה משנתיים, סיפרה בהתרגשות על התהליך החיובי שעוברת הנאשמת. גישתה הטיפולית והמקדמת של עו"ד ציון ראויה להערכה, משמדובר במי שעושה כל שאל ידה כדי לסייע למרשתה, הרבה מעבר לנדרש במסגרת תפקידה כבאת כוחה. מכתב שהוגש ממעסיקתה של הנאשמת, העלה כי זו מתפקדת כהלכה במקום עבודתה, וזוכה להערכה. מדברי באת כוחה עולה כי המעסיקה מודעת להליך הפלילי המתנהל בעניינה, ומגבה את הנאשמת, וגם בכך יש כדי ללמד על הצורך לאפשר לנאשמת להתמיד במקום עבודתה זה. הנאשמת התרגשה מאוד בדבריה לעונש, והתרשמתי כי הפיקה לקחים מההליך הפלילי, המהווה בפני עצמו גורם הרתעה מכאן ולהבא.

6. סוף דבר, מצאתי לגזור את עונשה של הנאשמת בתחתית מתחם העונש, ולהסתפק במאסר צופה פני עתיד, ללא מרכיבים כלכליים. קנס או התחייבות אינם מחויבי המציאות בנסיבות עליהן עמדתי, ובאשר לפיצויים - טוב עשתה ב"כ המאשימה כשביקשה להימנע מכך לאור עמדתו ההגונה והמתחשבת של המתלונן. משכך אני גוזר על הנאשמת עונש מאסר בן שלושה חודשים, בו לא תישא אלא אם תעבור תוך שנתיים עבירת אלימות מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

הנוסח המלא והמחייב של גזר הדין ניתן במעמד הצדדים ביום 9.5.23.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 מאי 2023, בהעדר הצדדים, וישלח אליהם.